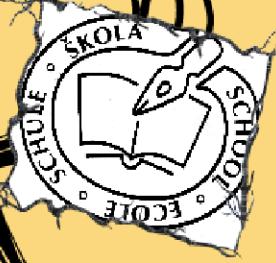

PAVEL KOHN

Jsme žákyně Základní školy Lupáčova, Lucie Kroutilová a Adéla Rybníková.
Díky projektu PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ, jsme se se setkaly s panem Pavlem Kohnem, který nám vyprávěl svůj příběh.

+ 0:07:42 - 0:08:20
(židovští rodiče založili jakési domácí kroužky...)

V roce 1942 byl s rodiči a s o dva roky starším bratrem deportován do Terezína, kde mu později zemřel otec.

Pocházel ze židovské rodiny. Vyprávěl nám, že židovské děti za Protektorátu nesměly chodit do školy.

JAKÝ JE VÁŠ NEJHORŠÍ ZÁŽITEK?

: CESTA DO OSVĚTIMI :

0:20:15

(To byl vagon do kterého nahnal asi 80....)

notes

Jak se říká, ŽIVOT JE JEN NÁHODA.
Maminka pana Kohna se s Osvětimí nevrátila.
Bratr Karl přišel o život vzápětí v táboře Blechhammeru a pana Kohna čekal ještě pochod smrti kde ho zastihlo osvobození Američanů a konec války.
Zpátky do Prahy se dostal autobusem Červeného kříže

notes

0:40:20
(no a já jsem prostě vlez do autobusu....)
0:41:40 -0:42:23
(A tak jsem šel na nádraží)

Společně s dalšími vězni z Terezína byl přemístěn v tzv. Rodinném táboře. Na rozdíl od jiné části Osvětimi v Rodinném táboře mohli zůstat ženy, muži a děti poohromady.

Díky tomu se mohli občas vidat se svojí maminkou. Červenec 1944 se rodinný tábor ruských rodin v Terezíně rozvedl. Pan Pavel Kohn musel i s ostatními předstoupit před doktora MENGELEHO

0:34:07 - 0:34:56
(A tak jsem šel a pravil jsem... Ta druhá strana znamenala plynovou komoru)

Náhodou se dozvěděl o OZDRAVOVNÁCH které zřídil Perník Pitter pro opuštěné děti, které se vrátily z války.
A tak se dostal na zámek Štěřín, kde se o něj krásně starali a dávali mu najist.
Vrátil se zpátky na gymnázium a později také vystudoval dramaturgiю na AMU

Se svou ženou Ruth roku 1967 emigrovali do Německa, kde více jak 20 let působili ve vysílání rozhlasové stanice SVOBODNÁ EVROPA

